

POHLAVKY ANO, NEBO NE?

Stáda, 10 leden 2018

Jsem vdaná deset let, a manžel je jako manžel úplně perfektní. Ovšem, nemůžu totéž říct, že je takový i jako táta dvacet, tři a pět let. Nejsme měli rodinu, bylo všechno opravdu bez jediného problému, žádné hádky, žádné problémy, klídek, pohodička. On je v pohodě i teď, jen to prostě s dětmi vůbec neumí a nemá žádnou trpělivost.

Oba pracujeme na plný úvazek a o děti se staráme společně, komu jak to vyjde, kdo je doma dříve a podobně. Totální rovnoprávnost v povinnostech. Jenže on to vůbec nezvládá (psychicky) a velice často se rozčílí a jak se říká – pro ránu nejde daleko. Ne, že by děti nějak týral, ale je prostě víc tvrdší, hrubší, sem tam padne i pohavek... Víte, pochopila bych, kdyby synovi dal pohavek, protože přehlídl silnici a nerozhlídl se, ale to, že neváš uklizené kostky, neberu jako takový problém. Mluvili jsme o tom nesčetněkrát, dokonce jsem na něj i párkrát vyjela, když plácnul nejmladšího, a když jsem na něj přimela oběma dětmi. Víím, že to jsem neměla už nevím, co s tím. Problém je, že on si nemyslí, že dělá něco špatně. Nechci z něj dělat tyрана, nechci, aby se k dětem takhle choval. Připadám si, že tím, že děti dostatečně nebráním – přimela jejich tátou tak jsem i já, jako matka selhala. Nebo to přeháním já a tvrdá disciplína je na místě? Jenže to pak jsme zlý táta, hodná máma, a o tom rodičovství a spokojená rodina taky není. Opravdu nevím, co je správné, zda si já hledám problémy, nebo zda bych to měla nějak řešit – najít si poloviční úvazek a starat se o děti jen já, nebo manželka donutit do poradny, zeptat se jeho matky, jak to bylo s jeho výchovou... zatím se to snažím řešit jen s manželem, nechci do našeho soukromí nikoho zatahovat, ale už si opravdu nevím rady. Nechci nic nijak zbytečně hrodit, ale zas chci, aby děti měli spokojeně dětsví. A tak se chci zeptat vás, jaké máte zkušenosti s nějakým podobným?

MILUŠKA